

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

P8_TA(2018)0026

Przyspieszenie innowacji w dziedzinie czystej energii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie przyspieszenia innowacji w dziedzinie czystej energii (2017/2084(INI))

(2018/C 463/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 listopada 2016 r. zatytułowany „Przyspieszenie innowacji w dziedzinie czystej energii” (COM(2016)0763),
- uwzględniając porozumienie paryskie w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, ratyfikowane przez Unię Europejską w dniu 4 października 2016 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 września 2015 r. zatytułowany „W kierunku zintegrowanego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (planu EPSTE) – przyspieszenie transformacji europejskiego systemu energetycznego” (C(2015)6317),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2015 r. zatytułowany „Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu” (COM(2015)0080), a także swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2015 r. zatytułowaną „W kierunku europejskiej unii energetycznej” ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 2011 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do 2050 r.” (COM(2011)0885) oraz swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie planu działania w zakresie energii do 2050 r. – przyszłość z energią ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „EUROPA 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 30 listopada 2016 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzania unią energetyczną (COM(2016)0759), w szczególności zawarty w nim wymiar unii energetycznej dotyczący „badań naukowych, innowacji i konkurencyjności”, a dokładnie art. 22 na temat „zintegrowanych sprawozdań dotyczących badań naukowych, innowacji i konkurencyjności” ,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lipca 2017 r. zatytułowany „Zwiększanie innowacyjności europejskich regionów: Strategie na rzecz trwałego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2017)0376),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. zatytułowany „Przyszli liderzy Europy: inicjatywa na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up” (COM(2016)0733),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Transportu i Turystyki, jak również Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0005/2018),

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 62.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104.

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

- A. mając na uwadze, że badania naukowe, rozwój i innowacje stanowią odrębny wymiar unii energetycznej UE, a badania, rozwój i innowacje w dziedzinie energii są kluczowymi czynnikami wiodącej pozycji Unii w przemyśle, jej globalnej konkurencyjności, trwałego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy, a także ogólnego bezpieczeństwa energetycznego państw członkowskich i Unii, z uwagi na ograniczenie zależności od importu energii oraz sprzyjanie wydajnemu i zrównoważonemu wykorzystywaniu wszystkich źródeł energii;
- B. mając na uwadze, że UE pozostaje światowym liderem w dziedzinie wysoce wartościowych innowacji w zakresie niskoemisyjnych źródeł energii, w tym w dziedzinie efektywności energetycznej, odnawialnych źródeł energii i nowych czystych technologii, co daje UE solidną podstawę, aby mogła dokonać istotnych postępów w badaniach i innowacjach w dziedzinie czystej energii, w tym w rozwoju akumulatorów na potrzeby elektromobilności i magazynowania energii; mając na uwadze, że ambitna, ukierunkowana polityka klimatyczna i energetyczna, w szczególności w ramach uregulowań klimatycznych do roku 2030, jak również Plan działania w zakresie energii do roku 2050 stanowią główną siłę napędową tej czołowej pozycji; mając na uwadze, że porozumienie paryskie znacznie podniosło poziom światowych ambicji oraz poziom konkretnych zobowiązań podjętych przez sygnatariuszy co do łagodzenia zmiany klimatu; mając na uwadze, że poziom ambicji UE w ramach jej polityki i instrumentów nie może ulec obniżeniu, tak aby wysłać właściwy sygnał inwestorom i nie utracić czołowej pozycji rynkowej w zakresie badań i innowacji w dziedzinie czystej energii;
- C. mając na uwadze, że postępy pod względem innowacji oraz w badaniach i rozwoju w dziedzinie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii mają kluczowe znaczenie dla przyszłej konkurencyjności UE, w tym dla europejskiego przemysłu; mając na uwadze, że UE stanie się światowym liderem w dziedzinie odnawialnych źródeł energii tylko dzięki wdrożeniu opłacalnych innowacji oraz intensywniejszym działaniom badawczo-rozwojowym w tym konkretnym sektorze; mając na uwadze, że wdrażanie zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” musi opierać się na solidnej polityce innowacji na szczeblu europejskim, szczególnie w odniesieniu do integracji systemów;
- D. mając na uwadze, że w pełni funkcjonujący i konkurencyjny wewnętrzny rynek energii, dysponujący odpowiednimi ramami prawnymi i odpowiednią infrastrukturą, ma zasadnicze znaczenie dla stymulowania dalszych badań, rozwoju i innowacji oraz maksymalnej absorpcji przez rynek nowych czystych technologii we wszystkich regionach UE, ponieważ zapewnia on korzyści skali i pewność regulacyjną oraz inwestycyjną, w związku z czym Unia może wykorzystać w pełni potencjał innowacji neutralnych pod względem technicznym w dziedzinie energii, które wspierają efektywność energetyczną, niskoemisyjność i zrównoważone wykorzystanie źródeł energii oraz rozwiązania dotyczące zdecentralizowanego wytwarzania, magazynowania i transportu oraz związane z tym technologie;
- E. mając na uwadze, że innowacje w dziedzinie czystej energii powinny również przyczyniać się do zapewnienia europejskim konsumentom dostaw energii po przystępnych cenach, pomagając im cieszyć się niższymi cenami energii i większą kontrolą nad własnym zużyciem energii i własną produkcją energii oraz oferując im mniej energochłonne produkty i usługi;
- F. mając na uwadze, że polityka energetyczna oraz instrumenty finansowe UE i jej państw członkowskich, w tym odnośne inwestycje publiczne, powinny być opracowane tak, aby w pełni wykorzystywać coraz szybszy rozwój techniczny, oraz powinny skupiać się przede wszystkim na stopniowym przechodzeniu na czyste, wysokowydajne i niskoemisyjne systemy; mając na uwadze, że z powodu niepewności rynkowej, technologicznej lub naukowej finansowanie ze strony sektora prywatnego jest często niewystarczające lub niedostępne; mając na uwadze, że UE musi dawać silne i spójne sygnały i tworzyć zachęty w celu zagwarantowania pewności inwestycyjnej i pobudzenia prywatnych inwestycji w innowacje, badania i rozwój oraz wdrażanie rozwiązań w dziedzinie czystej energii;
- G. mając na uwadze, że innowacyjność jest napędzana przede wszystkim przez innowatorów i popyt rynkowy; mając na uwadze, że Komisja powinna skoncentrować swoje wysiłki przede wszystkim na stworzeniu sprzyjających ram prawnych dla innowatorów, począwszy od uproszczenia dostępu do finansowania badań po przekształcenie wiedzy w opłacalne komercyjnie produkty; mając na uwadze, że w tym kontekście pomocne mogą być partnerstwa między naukowcami i odpowiednimi partnerami branżowymi;
- H. mając na uwadze, że dotacje w dziedzinie energii wpływają na ceny rynkowe, maskując rzeczywiste koszty energii z różnych źródeł i rzeczywisty koszt technologii w dziedzinie energii, a tym samym negatywnie wpływają na warunki prowadzenia badań i inwestowania w innowacje w dziedzinie czystej energii, jak również ich ewentualnego wdrażanie; mając na uwadze, że w trakcie stopniowego odchodzenia od dotacji w ich stosowanie powinno ograniczać się do instrumentów tymczasowych, których celem będzie stworzenie równych warunków rynkowych i konkurencyjnego rynku, co ułatwi wprowadzenie nowych czystych technologii, zwłaszcza w dziedzinie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

- I. mając na uwadze, że ocena cyklu życia (LCA) emisji gazów cieplarnianych ze źródeł energii, sieci dystrybucji i technologii energetycznych powinna być punktem odniesienia przy opracowywaniu konkretnych strategii politycznych i zachęt na szczeblu UE mających na celu wspieranie niskoemisyjnych i efektywnych energetycznie rozwiązań i technologii z zakresu czystej energii, w tym zrównoważonego zaopatrywania się w surowce i minerały; mając na uwadze, że należy się skupić na tych innowacjach w zakresie czystej energii, które mają bezpośrednie znaczenie dla obywateli i prosumentów, umożliwiając im uczestniczenie w transformacji energetyki oraz zwiększając przystępność tego procesu;
- J. mając na uwadze, że badania i innowacje związane z energią zostały uznane za obszar priorytetowy w 7PR i programie „Horyzont 2020” i powinny utrzymać ten status w 9PR, z uwagi na zobowiązania podjęte przez Unię w ramach unii energetycznej i porozumienia paryskiego, tak aby mobilizować środki publiczne i prywatne na badania i rozwój w skuteczniejszy sposób i pomóc w obniżeniu ryzyka związanego z najbardziej obiecującymi inwestycjami w czyste technologie, w szczególności w dziedzinie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii;
- K. mając na uwadze, że sektor transportu zużywa jedną trzecią energii w UE, ma ogromny potencjał pod względem efektywności energetycznej i redukcji emisji dwutlenku węgla, powinien zatem odgrywać istotną rolę w przechodzeniu na nowe rozwiązania energetyczne i tworzeniu społeczeństwa niskoemisyjnego;

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji ustanawiający ramy przyspieszenia innowacji UE w dziedzinie czystej energii; podkreśla potrzebę ram regulacyjnych i finansowych dotyczących innowacji w dziedzinie energii, które będą spójne z przyjętym przez UE planem działania do 2050 r. oraz jej zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia paryskiego i które będą przyczyniać się do wydajnego i zrównoważonego wykorzystania wszystkich źródeł energii, tym samym skutkując oszczędnościami energii i ogólniejszymi korzyściami, w tym w obszarze zdrowia, bezpieczeństwa oraz jakości powietrza i wody, a jednocześnie zapewniając konkurencyjność unijnego przemysłu, bezpieczeństwo dostaw energii i wypełnianie zobowiązań wynikających z traktatów UE, a także stanowiąc kompleksową odpowiedź na problemy związane z ochroną środowiska; uznaje, że ramy przyspieszenia unijnych innowacji w dziedzinie czystej energii są integralną częścią szerszego zestawu wniosków ustawodawczych zawartych w pakiecie „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” i powinny zatem wzmocnić jego poszczególne elementy, zobowiązania podjęte przez Unię w ramach porozumienia paryskiego oraz ogólniejsze przepisy i zasady dotyczące unii energetycznej, w szczególności te, o których mowa w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i w planie działania do 2050 r., przy jednoczesnym poszanowaniu postanowień art. 191 i 194 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);

2. uznaje, że skuteczne wdrażanie innowacji w dziedzinie energii to wyzwanie wielowymiarowe, które obejmuje zarówno łańcuch dostaw, jak i łańcuch wartości, kapitał ludzki, dynamikę rynku, regulację, innowacje i politykę przemysłową; zaznacza, że wyzwanie to wymaga zaangażowania obywateli – zarówno konsumentów, jak i prosumentów – jak również całego wachlarza zainteresowanych stron, w tym środowiska akademickiego, organizacji badawczych i technologicznych, MŚP, przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw energetycznych i budowlanych, dostawców usług mobilności, usługodawców, producentów sprzętu, przedsiębiorstw z sektora IT i telekomunikacji, instytucji finansowych, Unii, organów krajowych, regionalnych i lokalnych, kooperatyw energetycznych wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych, organizacji pozarządowych, a także edukatorów i liderów opinii; zwraca uwagę na wartość nowych modeli biznesowych wykorzystujących innowacyjne technologie cyfrowe w celu m.in. optymalizacji własnej produkcji, magazynowania, wymiany i zużycia własnej czystej energii na miejscu oraz zwiększenia dostępu do odnawialnych źródeł energii, w tym w przypadku gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym;

3. jest zdania, że racjonalne pod względem kosztów przejście na systemy przyjazne dla środowiska, ukierunkowane na konsumentów, coraz bardziej cyfrowe i zdecentralizowane obejmujące aktywnych prosumentów i kooperatywy prosumenckie wymaga badań i wdrażania innowacji we wszystkich sektorach związanych z energią, w tym rozwiązań systemowych i nieukierunkowanych na konkretną technologię, np. ukierunkowanych na sprawność energetyczną i rozproszone wytwarzanie energii; przyznaje, że ta transformacja sprzyja nowym modelom organizacyjnym, zwłaszcza w produkcji, przesyłce, dystrybucji i magazynowaniu energii, elektromobilności, zarządzaniu przedsiębiorstwem i zapotrzebowaniem oraz w świadczeniu usług; dostrzega zapotrzebowanie na wspólne standardy w celu sprzyjania skomunikowanemu i cyfrowemu systemowi energetycznemu; podkreśla rolę, jaką mogą odgrywać we wprowadzaniu systemowych innowacji energetycznych duże projekty pilotażowe o zrównoważonym charakterze, w tym projekty oparte na kooperatywach;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

4. przypomina, że efektywność energetyczna powinna być przekrojowym priorytetem horyzontalnym polityki UE w zakresie badań i innowacji, który ma zastosowanie do wszystkich sektorów i nie ogranicza się do projektów związanych z energią, a także systematycznie promuje tworzenie bardziej efektywnych energetycznie procesów, usług i towarów oraz do tego zachęca, wprowadzając jednocześnie zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim” w całym łańcuchu energetycznym, w tym w ramach wytwarzania, przesyłu, dystrybucji i zużycia energii przez użytkowników końcowych;

5. dostrzega znaczenie dalszej liberalizacji europejskich rynków energii, zwłaszcza dzięki usunięciu przeszkód w swobodnym kształtowaniu cen i odejściu od dotowania energii, tak aby sprzyjać dalszym innowacjom i ułatwić wdrażanie nowych technologii, które prowadzą do bardziej zrównoważonego zużycia energii i wspierają pojawiające się zasoby energii ze źródeł odnawialnych, oraz stworzyć równe szanse i konkurencyjny rynek mogące zapewnić lepsze warunki konsumentom i prosumentom energii oraz kooperatywom i przedsiębiorstwom energetycznym;

Spójność działań UE

6. zauważa, że badania naukowe, rozwój i innowacje w dziedzinie czystej energii zależą zasadniczo od stabilności rynku oraz przewidywalności i pewności ram regulacyjnych, które wymagają ambitnej i realistycznej długoterminowej wizji politycznej, w tym celów i zobowiązań w dziedzinie energii i klimatu, stałych ukierunkowanych zachęt i stałego kapitału podstawowego, aby stworzyć równe szanse dla wszystkich technologii, co wspiera innowacyjność, poprawia sytuację w zakresie dostaw energii, zmniejsza ograniczenia w dostępie do rynku i – w przypadku innowacji w dziedzinie czystej energii – ułatwia osiągnięcie masy krytycznej koniecznej przy wprowadzaniu na rynek; z zadowoleniem przyjmuje i popiera nacisk położony na kluczowe technologie, co potwierdzono w europejskim strategicznym planie w dziedzinie technologii energetycznych (plan EPSTE) i komunikacie Komisji; przypomina o postanowieniach art. 194 TFUE i zwraca uwagę, że muszą one znaleźć odzwierciedlenie w polityce i instrumentach finansowych wspierających innowacje w dziedzinie czystej energii; podkreśla jednak potrzebę bardziej priorytetowego potraktowania przekrojowych, międzysektorowych i systemowych innowacji w dziedzinie energii, a także wspierania edukacji i przedsiębiorczości, ponieważ innowacje nie są napędzane jedynie technologiami; podkreśla potrzebę przyjęcia tego systemowego podejścia, aby móc skutecznie połączyć różne dostępne lub dopiero opracowywane rozwiązania, w szczególności w odniesieniu do efektywności energetycznej i udziału odnawialnych źródeł energii; apeluje, by wykorzystać europejskie platformy technologii i innowacji do określenia obiecujących innowacji w dziedzinie czystej energii zasługujących na ukierunkowane wsparcie;

7. wzywa Komisję i państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, władze regionalne do stworzenia mechanizmów koordynacji unijnych, krajowych i regionalnych programów badań i innowacji w dziedzinie energii w celu sprzyjania synergii oraz uniknięcia nakładania się działań, a tym samym zapewnienia jak najbardziej efektywnego wykorzystania dostępnych zasobów i infrastruktury oraz źródeł energii dostępnych w państwach członkowskich w celu maksymalnej absorpcji przez rynek nowych technologii i innowacji oraz promowania nowych modeli biznesowych w całej UE; uważa, że włączenie stosownych informacji do zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu może przyczynić się do osiągnięcia tego celu; podkreśla w tym kontekście, jak ważne jest promowanie najlepszych praktyk i wymiany informacji, a także uproszczenie zasad uczestnictwa w programach innowacji w dziedzinie energii dla wszystkich organizacji, przedsiębiorstw, uniwersytetów i instytutów, zarówno z UE, jak i z państw trzecich;

8. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do dalszego finansowania badań podstawowych za pośrednictwem programu „Horyzont 2020” i Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych; podkreśla potrzebę dalszego zwiększenia środków na finansowanie wspólnych badań naukowych w ramach wyzwań społecznych określonych w programie „Horyzont 2020” w dziedzinie energii, ale także większego uwzględnienia innowacji energetycznych w ramach innych wyzwań społecznych; odnotowuje wniosek Komisji dotyczący wzmocnienia innowacji tworzących rynek przez utworzenie Europejskiej Rady ds. Innowacji w uzupełnieniu inicjatywy na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up, co przyczyni się do wsparcia przełomowych innowacji, które mogą przyciągać i tworzyć nowe rynki; uważa, że tworzenie rynkowych instrumentów finansowych (takich jak pożyczki i kapitał własny) nie powinno odbywać się kosztem dotacji, które umożliwiają podmiotom nienastawionym na zysk oraz podmiotom publicznym, takim jak środowiska akademickie, uniwersytety czy społeczeństwo obywatelskie, uczestniczenie w ponadnarodowych projektach europejskich o wysokiej wartości;

9. jest nadal zaniepokojony mnogością i złożonością istniejących instrumentów finansowych i podkreśla potrzebę większej spójności między odpowiednimi funduszami, w tym funduszami strukturalnymi, przeznaczonymi na projekty w dziedzinie czystej energii, oraz potrzebę sprawienia, by istniejące instrumenty finansowe na szczeblu UE i państw członkowskich były bardziej zrozumiałe; wzywa Komisję do stworzenia uporządkowanego zbioru różnych instrumentów finansowania i instrumentów finansowych w łańcuchu wartości oraz uważa, że należy zastanowić się nad możliwością połączenia różnorodnych instrumentów, nie podważając przy tym ich komplementarności; uważa ponadto, że niektóre

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

państwa członkowskie nie mają zdolności rozwijania działań wspierających innowacje związane z energią, w szczególności za pośrednictwem krajowych programów wsparcia finansowego, i w związku z tym wzywa Komisję do dalszego wzmocnienia tych zdolności, przy zapewnieniu spójnych i uproszczonych ram finansowania UE w innowacje w dziedzinie czystej energii;

10. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny funkcjonowania jej instrumentów finansowych i funduszy związanych z energią oraz do szybkiego reagowania w celu usprawnienia tych instrumentów w przypadku wystąpienia zatorów, niespójności lub potrzeby ulepszenia, a także w celu dostosowania wymienionych wyżej instrumentów i funduszy do nowych celów UE w zakresie energii;

11. wzywa Komisję do zaproponowania – w ramach polityki przemysłowej Unii – ukierunkowanego, długoterminowego, neutralnego pod względem technicznym wymiaru energii opartego na wysokiej efektywności energetycznej, dalszej liberalizacji rynku i większej przejrzystości, co pozwoli uniknąć inwestowania w aktywa osierocone; podkreśla, że wymiar ten powinien stanowić integralną część strategii i planu działania w dziedzinie polityki przemysłowej Unii; podkreśla rolę innowacyjnych procesów i technologii w poprawie wyników w zakresie emisji ze strony energochłonnych gałęzi przemysłu; wzywa Komisję do nadania efektywności energetycznej i efektywnemu gospodarowaniu zasobami priorytetu w badaniach i innowacjach, a także zachęca państwa członkowskie do odpowiedzialnego inwestowania środków pochodzących z dochodów z licytacji uprawnień w efektywność energetyczną i zrównoważone technologie niskoemisyjne; podkreśla fakt utworzenia funduszu na rzecz innowacji w celu wsparcia innowacji w dziedzinie niskoemisyjnych technologii i procesów podczas czwartego etapu systemu handlu emisjami; uważa, że kluczowe znaczenie ma promowanie systemu otwartych innowacji, w ramach którego przemysł i przedsiębiorstwa łączą wiedzę z różnych dziedzin i wspólnie opracowują wysokiej jakości trwałe rozwiązania; uznaje rolę forum ds. konkurencyjności przemysłu w kontekście czystej energii we wdrażaniu kluczowych innowacji w dziedzinie energii, w tym w sektorze fotowoltaiki i energii wiatrowej, ale ewentualnie również w obszarze rozwiązań w zakresie magazynowania energii, wychwytywania i składowania dwutlenku węgla i bioprocessów związanych z wytwarzaniem energii; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Komisji w inicjatywy branżowe w celu promowania UE jako światowego lidera w dziedzinie czystej energii i niskoemisyjnych rozwiązań technologicznych, a także jej wsparcie dla tych inicjatyw;

12. przypomina, że przemysł fotowoltaiczny musi stanowić centralny element europejskiej polityki przemysłowej, aby zaspokoić zapotrzebowanie rosnącego rynku światowego w sytuacji, gdy większość ogniw i modułów fotowoltaicznych produkuje się obecnie poza Unią Europejską, głównie w Chinach; podkreśla, że UE powinna w pełni włączyć się w nowy cykl inwestycyjny w celu utrzymania wiodącej pozycji w dziedzinie badań i rozwoju w zakresie maszyn do produkcji fotowoltaicznej, a także w niektórych innych segmentach, takich jak inwertery, surowce, budowanie zintegrowanej fotowoltaiki, eksploatacja i konserwacja oraz w dziedzinie równowagi systemów; ponadto podkreśla potrzebę utrzymania jej wiedzy fachowej na temat integracji systemów, np. rozwiązań fotowoltaicznych na małą skalę dla krajów rozwijających się;

13. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby w działaniach dotyczących sektora energetyki i innych powiązanych sektorów kłaść większy nacisk na wspieranie innowacji w dziedzinie zrównoważonego zaopatrywania się w surowce, lepszego projektowania produktów, recyklingu, ponownego wykorzystania i kaskadowego wykorzystania istniejących metali i materiałów w kontekście gospodarki o obiegu zamkniętym i oszczędności energii;

14. dostrzega powiązania między cyfryzacją, technologiami informatycznymi i badaniami naukowymi oraz innowacjami w dziedzinie energii, w szczególności w zakresie lepszego gromadzenia danych, interoperacyjności, związanego z tym bezpieczeństwa danych i gwarancji prywatności; uważa, że technologie rozproszonego rejestru, jak system blockchain, mogą odgrywać istotną rolę w zwiększaniu efektywności procesów związanych z energią oraz we wspieraniu zaangażowania obywateli w transformację energetyki, w tym przez handel energią między prosumentami; w tym celu wzywa Komisję do wsparcia tej inicjatywy, udoskonalenia jej ram regulacyjnych i do zapewnienia spójności między powiązаныmi aspektami unii energetycznej, jednolitego rynku treści cyfrowych, strategii cyberbezpieczeństwa oraz europejskich ram ochrony danych, tak aby wzmocnić gotowość Unii do przeprowadzenia w tym nowym obszarze;

15. wzywa Komisję do powołania specjalnego zespołu złożonego z przedstawicieli różnych służb, który między innymi:

- a) umożliwiłyby nowe, wspólne planowanie polityki w zakresie badań naukowych i innowacji, aby zapewnić zgodność i spójność oraz uniknąć częstych zmian priorytetów;
- b) określiłyby odpowiednie zainteresowane strony w ramach szerszych ekosystemów innowacji w UE na wszystkich szczeblach i we wszystkich sektorach, włącznie z technologiami morskiej energii wiatrowej i innymi technologiami pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

- c) wskazałby istniejące fora zainteresowanych stron zajmujące się badaniami i innowacjami w dziedzinie energii, a zwłaszcza efektywnością energetyczną i odnawialnymi źródłami energii; promowałby tworzenie klastrów, łączenie w międzynarodowe sieci tworzenia wartości, inwestycje i innowacje; dostarczyłby narzędzia wymiany międzysektorowej, interdyscyplinarnej i międzyregionalnej, w tym dotyczącej innowacyjnych projektów w dziedzinie energii, krajowych i lokalnych długoterminowych strategii politycznych na rzecz innowacji energetycznych, wspólnych możliwości inwestycyjnych, przyswojenia transformacji energetyki przez obywateli oraz inicjatyw oddolnych;
- d) zachęcałby władze publiczne na wszystkich szczeblach do opracowania planów pozyskiwania kapitału i tworzenia zachęt do innowacji w dziedzinie czystej energii w celu zwiększenia zaufania inwestorów i zmobilizowania kapitału prywatnego;
- e) opracowałby kompendium najlepszych praktyk, strategii politycznych i instrumentów finansowania w sektorze energii – włącznie z partnerstwami publiczno-prywatnymi, zamówieniami publicznymi i zachętami podatkowymi – mechanizmów wymiany i informowania, narzędzi komunikacji i kampanii komunikacyjnych, a także wytyczne operacyjne i pomoc techniczną na rzecz pobudzania innowacji w dziedzinie czystej energii, ich wdrażania i angażowania prosumentów, tak by zadbać o to, by UE mogła odpowiednio wspierać wszystkie etapy cyklu innowacji, a docelowo by udzielić praktycznych wskazówek państwom członkowskim, władzom lokalnym i zainteresowanym stronom;
- f) zbadałby, w jaki sposób opracować takie zasady uczestnictwa w 9PR oraz przepisy rozporządzeń dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, które będą sprzyjały innowacjom, działały sprawnie i będą elastyczne oraz będą ukierunkowane na wywarcie jak największego długofalowego wpływu, z zamiarem ich lepszego dostosowania, uniknięcia marnowania zasobów wnioskodawców oraz promowania doskonałości innowacyjnej w całej Europie;
- g) ustanowiłby mechanizm mający na celu wspieranie ponadnarodowego ekosystemu dla przedsiębiorstw energetycznych typu start-up obejmującego europejski system inkubatorów, aby zadbać o to, by wprowadzanie na rynek innowacji i modeli działalności gospodarczej w dziedzinie energii wychodziło poza etap tzw. „doliny śmierci” w cyklu innowacji;
- h) zwiększyłby synergię z programem „Horyzont 2020” i innymi inicjatywami finansowania w celu wsparcia procesu budowania potencjału badawczego i innowacyjnego w słabiej rozwiniętych regionach UE;
- i) doradzałby instytucjom europejskim w kwestii spójnych praktyk udzielania zamówień sprzyjających powszechniejszemu wdrażaniu innowacji w dziedzinie energii; pomógłby określić konkretne cele na potrzeby zamówień publicznych na innowacyjne rozwiązania na szczeblu europejskim;
- j) opracowałby konkretne propozycje z zamiarem ustanowienia skutecznej struktury doradczej w formie punktu kompleksowej obsługi dla innowatorów, doradzającej w kwestiach finansowania innowacji energetycznych za pośrednictwem funduszy i instrumentów dostępnych na szczeblu UE, państw członkowskich i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, a także z innych potencjalnych źródeł prywatnych; usprawniłby pomoc techniczną dzięki gromadzeniu informacji o możliwościach finansowania ze środków publicznych i prywatnych oraz kierowałby wnioskodawców ku najbardziej odpowiednim mechanizmom finansowania, w szczególności w dziedzinie efektywności energetycznej, w której niezbędne jest łączenie małych projektów w większe portfele;
- k) określiłby sposoby wprowadzenia do prawodawstwa UE dotyczącego zamówień publicznych zachęt promujących innowacyjne rozwiązania energetyczne w sektorze publicznym;

16. podkreśla, że zamówienia publiczne mogą być siłą napędową innowacji oraz sprzyjać bardziej zrównoważonemu wzrostowi, co zostało również uznane w celach zrównoważonego rozwoju; zwraca uwagę, że wybór zrównoważonych produktów, usług i robót publicznych ma zasadnicze znaczenie i może przyczynić się do powstania wiodących lub nowych rynków dla innowacyjnych produktów; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w ramach inicjatywy na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up, której celem jest wprowadzenie środków dotyczących zamówień publicznych UE, między innymi w celu zachęcenia państw członkowskich do wyznaczania ambitnych celów w zakresie zakupu innowacji; podkreśla ponadto rolę, jaką mogą odegrać władze lokalne i regionalne w świeceniu przykładem i angażowaniu się w wymianę dobrych praktyk na różnych forach, takich jak Porozumienie Burmistrzów;

17. wzywa Komisję do wzmocnienia w ramach ocen skutków elementu składowego testu konkurencyjności dotyczącego potencjału innowacyjności oraz do stosowania narzędzia badań i innowacji (Research & Innovation Tool) przy sporządzaniu wszystkich nowych wniosków dotyczących polityki energetycznej oraz przy przeglądzie obowiązującego prawodawstwa bez uszczerbku dla jego skuteczności;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

18. zwraca się do Komisji o zapewnienie pełnego powiązania jej działań na rzecz innowacji z pracami nad normami i interoperacyjnością, tak aby UE odgrywała przewodnią rolę w ustanawianiu standardów dla sektorów czystej energii zintegrowanych z „internetem rzeczy”; przyjmuje z zadowoleniem – w tym kontekście jako przykład – opracowanie nowej europejskiej normy dotyczącej inteligentnych urządzeń (Saref), która być może stworzy nowy, unijny język odniesienia dla danych związanych z energią, umożliwiającą urządzeniom domowym wymianę informacji z każdym systemem zarządzania energią;

19. przypomina, że polityka innowacji w dziedzinie energii musi być zgodna z zobowiązaniem UE do utrzymania i zwiększenia zdolności pochłaniaczy dwutlenku węgla przy jednoczesnym zachowaniu różnorodności biologicznej, zwłaszcza w lasach, na łąkach i w morzach;

20. zachęca odnośnie państwa członkowskie do wniesienia odpowiedniego wkładu w osiągnięcie unijnego celu 3 % PKB przeznaczonych na badania i rozwój; zauważa, że ogólny wzrost do 3 % przyniosłby dodatkowo ponad 100 mld EUR rocznie na badania naukowe i innowacje w Europie; przypomina, że zgodnie z oczekiwaniami dwie trzecie środków na finansowanie badań naukowych i innowacji ma pochodzić z sektora prywatnego;

Pewność finansowania w perspektywie długoterminowej

21. ponawia apel o zwiększenie całkowitego budżetu 9PR do co najmniej 120 mld EUR i nalega, by Komisja zwiększyła udział odnośnego finansowania projektów dotyczących energii z niskoemisyjnych i zrównoważonych źródeł w ramach 9PR o co najmniej 50 % w porównaniu z kwotami przewidzianymi w programie „Horyzont 2020”, aby zapewnić wystarczające finansowanie na potrzeby wsparcia transformacji energetyki UE i skutecznego wdrożenia unii energetycznej; apeluje w szczególności o zwiększenie środków finansowych w ramach 9PR, aby pobudzić przełomowe innowacje tworzące nowe rynki, zwłaszcza autorstwa MŚP i przedsiębiorstw typu start-up; podkreśla, jak ważne są kryteria doskonałości oparte na solidnej podstawie, by uczynić z Europy światowe centrum innowacji, badań i wiodących technologii, włącznie z podstawowymi badaniami naukowymi; zwraca uwagę na wyniki śródkresowej oceny programu „Horyzont 2020”, z której wynika, że na dzień 1 stycznia 2017 r. poziom wydatków na działania na rzecz klimatu i zrównoważonego rozwoju w ramach programu znajdował się poniżej założonego celu; z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie środków w budżecie na 2018 r. przeznaczonych na realizację wyzwania społecznego w dziedzinie efektywności energetycznej w ramach programu „Horyzont 2020”, lecz pozostaje głęboko zaniepokojony cięciami środków na projekty energetyczne w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, co uważa za niezgodne z celami unii energetycznej;

22. ponownie podkreśla potrzebę poprawy jakości inwestycji finansowanych z Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych (EFIS) oraz potrzebę skupienia się w szczególności na zachętach do lepszej alokacji geograficznej z uwagi na obecny nierównomierny zasięg geograficzny EFIS oraz szczególne potrzeby regionów słabiej rozwiniętych i przejściowych; uznaje potrzebę współpracy z krajowymi prorozwojowymi bankami inwestycyjnymi, platformami inwestycyjnymi i kwalifikującymi się pośrednikami finansowymi poprzez ewentualne przekazanie im uprawnień do korzystania z gwarancji UE; wzywa do znacznego wzmocnienia roli i zdolności Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego, zwłaszcza za sprawą obecności na szczeblu lokalnym i proaktywnej roli w przygotowywaniu projektów;

23. uważa, że w ramach 9PR należy wspierać takie inicjatywy jak „miasta w 100 % oparte na odnawialnych źródłach energii”, angażujące gminy miejskie i administrację lokalną i mające na celu znaczne zwiększenie udziału energii odnawialnej w produkcji energii elektrycznej, mobilności, ogrzewaniu i chłodzeniu w miastach dzięki innowacyjnym projektom, które mogłyby obejmować inteligentne sieci, zarządzanie systemem energetycznym, działania umożliwiające sprzężenie sektorów i zachęcające do korzystania z pojazdów elektrycznych itp.;

24. uznaje rolę planu EPSTE, wspólnoty wiedzy i innowacji (WWiI) InnoEnergy oraz odpowiednich wspólnych inicjatyw technologicznych (WIT) jako siły napędowej innowacji w dziedzinie energii; podkreśla konieczność lepszego powiązania tych różnych ram m.in. z inicjatywą InnovFin, EFIS i proponowanym programem paneuropejskiego funduszu funduszy w ramach skoordynowanej i ukierunkowanej strategii inwestycyjnej na rzecz innowacji w dziedzinie czystej energii, co pomogłoby projektom znajdującym się we wczesnej fazie realizacji, przedsiębiorstwom typu start-up oraz MŚP w skutecznym pokonaniu tzw. „doliny śmierci” i osiągnięciu poziomu dojrzałości rynkowej niezbędnego dla globalnego rozwoju; uważa, że skuteczne zachęty do inwestycji w innowacje w dziedzinie energii, za pośrednictwem krajowych funduszy inwestycyjnych i funduszy emerytalnych, mogłyby odegrać kluczową rolę w mobilizowaniu niezbędnego kapitału podstawowego;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

25. przypomina, że pierwsze danego rodzaju projekty (FOAK) są wysoce ryzykowne, a dostępność kapitału i finansowania dłużnego jest na znacznie niższym poziomie niż w przypadku finansowania sprawdzonych technologii niskoemisyjnych; wzywa w związku z tym Komisję do usunięcia pozostałych przeszkód regulacyjnych i proponuje stworzenie funduszu kapitałowego SET-FOAK;

26. uznaje rolę, jaką mogłaby odegrać Europejska Rada ds. Innowacji we wspieraniu przedsiębiorstw na wczesnym etapie rozwoju w uzyskiwaniu finansowania, i proponuje, by odgrywała ona rolę koordynatora względem różnych aspektów spójnej strategii inwestowania w innowacje w dziedzinie czystej energii; domaga się obszerniejszych informacji na temat struktury Europejskiej Rady ds. Innowacji oraz spójności z istniejącymi instrumentami wspierającymi innowacje;

27. uważa, że obywatelskie innowacje w dziedzinie energii wymagają niższych barier w dostępie do rynku i otwierają nowe możliwości finansowania innowacji; wzywa Komisję, by przeanalizowała skuteczne sposoby sprzyjania innowacjom w dziedzinie energii m.in. poprzez finansowanie społecznościowe i rozważyła stworzenie funduszu kapitału społecznościowego na rzecz innowacji w dziedzinie energii; uważa, że nowe i różnorodne sposoby finansowania powinny mieć charakter dodatkowy i uzupełniający w stosunku do już istniejących;

28. podkreśla znaczenie rozwoju technologii inteligentnych sieci oraz propagowania i grupowania oddolnego wytwarzania rozproszonego, w tym w ramach klastrów i kooperatyw; zwraca się do Komisji o wspieranie tych obszarów innowacji w dziedzinie czystej energii za pomocą mechanizmów finansowych, w tym takich, które ograniczają ryzyko dla prywatnych inwestycji i zmniejszają obciążenia ciężące na publicznych inwestycjach w modernizację systemów energetycznych; z zadowoleniem przyjmuje ponadto zamiar Komisji, aby częściej stosować nagrody motywacyjne stanowiące nieocenione narzędzie wspierania przełomowych innowacji oddolnych;

29. podkreśla, że w celu zachęcania do oddolnego podejścia do innowacji należy propagować przyjmowanie zastosowań małoskalowych (np. NegaWatt, wytwarzanie na miejscu, lokalne magazynowanie itp.) oraz sprzyjać ich grupowaniu i agregacji, aby przyciągać większe inwestycje i zwiększyć przystępność cenową, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarstw domowych o niskich dochodach lub budynków wielorodzinnych;

UE jako globalny lider

30. przypomina cele porozumienia paryskiego dotyczące wspierania globalnych wysiłków na rzecz przyspieszenia innowacji w dziedzinie czystej energii; podkreśla potrzebę dalszego finansowania badań nad zmianą klimatu i gromadzenia danych dotyczących tej zmiany; wzywa Komisję, by zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju zbadała różne sposoby wspierania krajów rozwijających się i gospodarek wschodzących w procesie transformacji ich energetyki poprzez m.in. działania na rzecz budowania zdolności, pomoc w obniżeniu kosztów kapitałowych projektów z dziedziny odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej, sprzyjanie ewentualnemu transferowi technologii, dostarczanie rozwiązań na potrzeby rozwoju inteligentnych miast i odległych społeczności wiejskich, a tym samym wzmacnianie ekosystemów innowacji w zakresie energii w krajach rozwijających się oraz pomaganie im w wypełnianiu zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym nowo utworzony Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju;

31. wzywa Komisję do wykorzystania w pełni potencjału inicjatywy „Mission Innovation”, tak by uczestniczące w niej państwa były w stanie wywiązywać się ze zobowiązań do podwojenia rocznych wydatków na badania i rozwój w dziedzinie czystej energii w latach 2015–2020; podkreśla znaczenie poszukiwania synergii z innymi globalnymi inicjatywami, takimi jak, między innymi, Breakthrough Energy Coalition, oraz ze światowymi funduszami kapitałowymi i inwestycyjnymi; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wiodącą rolę Unii w projektach Converting Sunlight Innovation Challenge i Affordable Heating and Cooling of Buildings Innovation Challenge; apeluje w tym kontekście o zbadanie możliwości skoordynowanego podziału pracy nad innowacjami w dziedzinie energii w skali światowej;

32. wzywa Komisję do opracowania wszechstronnej strategii eksportu zrównoważonych, czystych technologii energetycznych i rozwiązań systemowych, obejmującej specjalny instrument wsparcia i ukierunkowanej pomocy do stosowania przez delegatury UE w państwach trzecich; podkreśla w tym kontekście rolę, jaką mogą odegrać we wdrażaniu takiej strategii pogłębione i kompleksowe strefy wolnego handlu (DCFTA);

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia dogłębnej analizy procedur rejestracji patentów oraz domaga się zniesienia zbędnych obciążeń administracyjnych spowalniających proces penetracji rynku przez innowacyjne produkty i negatywnie wpływających na rolę UE jako lidera w procesie przechodzenia na czystą energię;

Obywatelskie innowacje w dziedzinie energii

34. uważa, że przyspieszenie innowacji w dziedzinie czystej energii wymaga od Europejczyków zmiany sposobu myślenia, który wykraczałby poza zwykłą świadomość zagadnień energetycznych i zmierzałby do głębszego zrozumienia zmiany zachowań – zwłaszcza w kwestii oszczędzania energii oraz nowych modeli jej produkcji i zużycia – koniecznej do sprostania pilnym wyzwaniom w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz do czerpania korzyści z rewolucji cyfrowej i innowacji we wszystkich dziedzinach, tak aby ostatecznie dokonać udanej transformacji energetyki; zauważa, że innowacje mogą umożliwić obywatelom odgrywanie aktywniejszej roli w wytwarzaniu energii, m.in. poprzez zasilanie sieci energią wytworzoną we własnym zakresie, a także w przyczynianiu się do bardziej efektywnego zużywania energii dzięki mniejszemu zużyciu na poziomie gospodarstw domowych, co owocuje niższymi emisjami i opłatami za zużycie energii;

35. podkreśla konieczność wzmocnienia europejskiej bazy wiedzy oraz zmniejszenia rozdrobnienia poprzez promowanie doskonałości w nauce i edukacji z zamiarem stworzenia ośrodków badawczych o najwyższych standardach doskonałości w skali międzynarodowej; podkreśla potrzebę opracowania strategii, która zapewni przyciągnięcie do Europy talentów z zagranicy przy jednoczesnym utrzymywaniu kontaktów z czołowymi talentami europejskimi za granicą; uznaje, że wykwalifikowana siła robocza daje Europie dużą przewagę i jest ważną siłą napędową rozwoju inwestycji w badania, rozwój i innowacje;

36. uznaje znaczenie w pełni demokratycznego zaangażowania obywateli i społeczności europejskich jako podstawowego elementu udanej transformacji energetyki; zaznacza jednocześnie, że skuteczne przeprowadzenie tej transformacji wymaga otwartości, przejrzystości i równych szans oraz musi się opierać na uczciwej konkurencji;

37. wierzy w potencjał innowacji w dziedzinie czystej energii i efektywności energetycznej pod względem tworzenia nowych i lepszych miejsc pracy; uważa, że w celu pomyślnego przejścia na zrównoważoną gospodarkę zdekarbonizowaną należy zadbać o to, by rynki pracy mogły odpowiednio reagować na nowe potrzeby innowacyjnych systemów czystej energii;

38. apeluje do Komisji o zwrócenie większej uwagi w jej inicjatywach badawczo-rozwojowych na związek między innowacyjnością w dziedzinie systemów energetycznych a nowymi profilami zawodowymi, potrzebami edukacyjnymi, miejscami pracy i wymogami w zakresie szkoleń;

39. uznaje potrzebę systemowych programów kształcenia i aktywizacji, aby umożliwić społeczeństwu pełny udział w transformacji energetyki oraz aby umożliwić Europejczykom w każdym wieku stopniowe przejście od etapu uświadomienia i zrozumienia do aktywnego angażowania się i upodmiotowienia; wzywa Komisję, państwa członkowskie, władze regionalne i lokalne oraz sektor prywatny do propagowania świadomego wyboru ze strony konsumentów i angażowania się obywateli w kwestie związane z energią poprzez m.in. kampanie informacyjne, pełne i dostępne informacje na temat rachunków za energię oraz narzędzia porównywania cen, propagowanie systemów własnej produkcji energii, reagowania na zapotrzebowanie i współdzielenia na zasadach kooperatywy, budżetów partycypacyjnych i finansowania społecznościowego na potrzeby inwestycji związanych z energią oraz zachęty podatkowe i inwestycyjne, a także poprzez kierowanie rozwiązaniami technologicznymi i innowacjami; wzywa Komisję, państwa członkowskie i właściwe władze do wyodrębnienia najlepszych praktyk w rozwiązywaniu problemu gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym;

40. uważa, że regiony i miasta mają do odegrania ważną rolę w umacnianiu zrównoważonych modeli energetycznych; uznaje kluczową rolę regionów, metropolii i miast w propagowaniu odpowiedzialności za transformację energetyki i oddolnego sprzyjania innowacjom związanym z klimatem i energią; zauważa, że regiony i obszary miejskie najlepiej nadają się do testowania i wdrażania zintegrowanych rozwiązań bezpośrednio angażujących obywateli; podkreśla w związku z tym rolę Porozumienia Burmistrzów, które ma ambicję rozwijania globalnej wymiany najlepszych praktyk oraz ewentualnego łączenia zasobów i inwestycji; zauważa, że również obszary wiejskie są miejscem, w którym można wprowadzać innowacje, pozwalające w ich przypadku sprostać takim wyzwaniom jak oddalenie lub zmiany demograficzne, oraz świadczyć nowe usługi;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

41. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania władz regionalnych i lokalnych w podejmowaniu skoordynowanych działań zachęcających do innowacji energetycznych na szczeblu lokalnym i ponadregionalnym, z myślą o opracowywaniu spójnych strategii; zaznacza, że transformacja energetyki drastycznie wpłynie na zatrudnienie w niektórych regionach Unii Europejskiej, i w tym kontekście podkreśla, że należy poświęcić szczególną uwagę regionom, które stoją przed wyzwaniem związanym ze stopniowym wycofywaniem się z wytwarzania energii z węgla brunatnego, węgla kamiennego i innych stałych paliw kopalnych oraz z likwidacją przemysłu wydobywczego i górnictwa w wyniku decyzji państwa członkowskiego, władz lokalnych lub branży bądź z powodu innych okoliczności; podkreśla potrzebę wspierania tych regionów w opracowywaniu włączających i sprawiedliwych strategii przemian na szczeblu lokalnym oraz w uwzględnianiu skutków społecznych, społeczno-gospodarczych i środowiskowych towarzyszących rekonwersji terenów poprzemysłowych; podkreśla, że istnieją rozwiązania finansowe na potrzeby takiego wsparcia: częściowe wykorzystywanie dochodów z aukcji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz fundusz na rzecz modernizacji, który ma zostać stworzony na lata 2021–2030; uważa, że procesy angażujące zainteresowane strony powinny pomóc w opracowaniu najlepszych sposobów przyciągnięcia alternatywnych przedsiębiorstw innowacyjnych, przedsiębiorstw typu start-up i przedstawicieli przemysłu w celu zbudowania zrównoważonej gospodarki regionalnej, wzmocnienia poczucia własnej wartości obywateli oraz pomocy w zastąpieniu mocy wytwórczych energii elektrycznej rozwiązaniami z obszaru energii odnawialnej lub efektywności energetycznej; wzywa do ukierunkowania polityki w zakresie badań naukowych i innowacji na znalezienie sposobów rewitalizacji takich regionów poprzez stworzenie perspektyw trwałego zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zwłaszcza tam, gdzie wycofywanie się z wytwarzania energii z węgla brunatnego, węgla kamiennego i innych stałych paliw kopalnych jest związane z działalnością wydobywczą;

42. apeluje do Komisji o pomoc w przekazywaniu władzom lokalnym i regionalnym uprawnień do wprowadzania innowacji związanych z czystą energią, takich jak inteligentne miasta, e-mobilność, inteligentne sieci i mikrosieci, oraz do większego wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w zależności od stopnia ich gotowości, a także o pomaganie tym władzom w podejmowaniu wyzwań związanych z dalszymi etapami transformacji energetyki, takimi jak angażowanie się obywateli; zachęca do wymiany najlepszych praktyk, łączenia inwestycji i lepszej oceny możliwości pozyskania finansowania bankowego dla projektów oraz do opracowywania strategii finansowania, takich jak uzasadnienia biznesowe oraz zamówienia publiczne i pożyczki;

43. uważa, że sektor transportu posiada ogromny potencjał i powinien odgrywać znaczącą rolę w procesie transformacji, i zachęca Komisję do wspierania istniejącego finansowania na rzecz rozwoju infrastruktury pojazdów elektrycznych; wzywa Komisję do dalszego wspierania i rozwijania kolejnych inicjatyw, takich jak ogólnoeuropejska inicjatywa na rzecz elektromobilności oraz Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Technologii Ogniw Paliwowych i Technologii Wodorowych;

44. zachęca Komisję, by uznała korzyści płynące z mobilności z wykorzystaniem wodoru, a także sprzężenie sektorowe między sektorem transportu a sektorem energii elektrycznej, i stworzyła zachęty do wykorzystywania nowych modeli biznesowych w podobnych dziedzinach, takich jak inteligentne ładowanie i urządzenia pojazd-sieć, co umożliwiłoby właścicielom pojazdów elektrycznych sprzedaż energii do systemów energetycznych w elastyczny sposób; wzywa Komisję do zapewnienia finansowania innowacji mających na celu opracowanie rozwiązań w zakresie magazynowania wodoru i zaawansowanych rozwiązań w zakresie długoterminowego magazynowania energii dla pojazdów elektrycznych, rozwój infrastruktury ładowania wodoru oraz infrastruktury i rozwiązań typu „plug-in”, w tym infrastruktury do ładowania pojazdów elektrycznych; zachęca państwa członkowskie i władze lokalne do podejmowania dalszych inicjatyw, takich jak zachęty podatkowe do penetracji rynku pojazdów elektrycznych i wodorowych, ulgi i zwolnienia podatkowe dla właścicieli pojazdów elektrycznych i wodorowych, a także różnorodnych innych inicjatyw promujących korzystanie z pojazdów elektrycznych, takich jak niższe ceny, dopłaty i premie dla nabywców pojazdów elektrycznych, oraz tworzenie darmowych miejsc parkingowych dla pojazdów elektrycznych;

45. zwraca uwagę na znaczne wysiłki podejmowane w ramach unijnego programu w zakresie badań naukowych i rozwoju „Horyzont 2020” w dążeniu do zmniejszenia o 60 % emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu do 2050 r. w stosunku do poziomu z 1990 r.⁽¹⁾; przypomina, że unijne programy badań naukowych i innowacji są kluczowym czynnikiem umożliwiającym absorpcję innowacji w dziedzinie energii i ICT oraz inteligentnych systemów transportu przez rynek; wzywa Komisję, by w przyszłości większą część dostępnych środków kierowała na współzależne priorytety strategiczne, takie jak mobilność niskoemisyjna, infrastruktura do ładowania pojazdów korzystających z paliw alternatywnych i zintegrowany transport miejski, ze szczególnym uwzględnieniem emisji wszelkich zanieczyszczeń, redukcji hałasu, bezpieczeństwa na drodze, zatorów komunikacyjnych i wąskich gardeł oraz z poszanowaniem zasady neutralności technologicznej; podkreśla również znaczenie rozwoju zaawansowanych biopaliw oraz zwiększania udziału transportu kolejowego i rowerowego;

⁽¹⁾ Zgodnie z celami wyznaczonymi w białej księdze Komisji z dnia 28 marca 2011 r. pt. „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu” (COM(2011)0144).

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

46. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja będzie wspierać wprowadzanie na rynek innowacyjnych rozwiązań w zakresie czystej energii za pomocą zamówień publicznych oraz poprze rewizję dyrektywy w sprawie ekologicznie czystych pojazdów, a także dostrzega potencjalne korzyści takich działań dla organów zarządzających transportem publicznym i operatorów transportu publicznego, producentów autobusów, dostawców branżowych, dostawców energii, krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń oraz ośrodków badawczych; zwraca się do Komisji o szybkie przedstawienie w tym celu odpowiednich wniosków;

47. zachęca do opracowania strategicznego planu badań i innowacji w dziedzinie transportu zawierającego plany działania przygotowane wspólnie przez państwa członkowskie i Komisję oraz władze i podmioty lokalne i regionalne, jak również do opracowania adekwatnego mechanizmu zarządzania, tak aby wspierać badania, innowacje i wdrażanie nowych technologii oraz zachęcać do mobilności niskoemisyjnej, czego sektor transportu bardzo potrzebuje; apeluje o uwzględnienie w rocznym programie prac Komisji założeń tych planów;

48. wzywa do stosowania zintegrowanego i skoordynowanego podejścia, które uwzględni miejski wymiar polityki i prawodawstwa UE oraz państw członkowskich, a także do opracowywania planów zrównoważonej mobilności miejskiej, tak aby umożliwić państwom członkowskim poprawę stanu zdrowia i jakości życia obywateli oraz stanu środowiska na obszarach miejskich, wspierać je w tym i je do tego zachęcać; sprzyja opracowywaniu współpracujących inteligentnych systemów transportowych i pojazdów autonomicznych oraz rozwojowi infrastruktury łączności gwarantującej zaspokojenie potrzeb sieci 5G pod względem dużej przepustowości i niskiej latencji; apeluje o aktywne działanie na rzecz zmniejszenia różnic w jakości infrastruktury między obszarami miejskimi i wiejskimi oraz regionami bardziej i słabiej rozwiniętymi oraz o poprawę współpracy między nimi;

49. dostrzega znaczenie nowego Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju podpisanego w czerwcu 2017 r., w którym zawarto wspólną wizję oraz wspólne ramy działania UE i jej państw członkowskich w zakresie współpracy na rzecz rozwoju; zauważa, że po raz pierwszy 17 celów zrównoważonego rozwoju i związane z nimi założenia do roku 2030 mają powszechne zastosowanie do wszystkich państw, zgodnie ze zobowiązaniem UE, by przewodzić wysiłkom na rzecz osiągnięcia tych celów; stwierdza, że konsensus dostosowuje politykę Unii na rzecz rozwoju do agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz określa istotne działania w zakresie zrównoważonej energii i łagodzenia skutków zmiany klimatu;

50. przypomina, że art. 8 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów stanowi, iż „cele EFSI są osiągane w sposób zgodny z zasadą zrównoważonego rozwoju”, zgodnie z celem UE polegającym na zachowaniu, ochronie i poprawie jakości środowiska naturalnego oraz z jej zobowiązaniami w ramach porozumienia paryskiego;

51. przypomina, że umowy o partnerstwie i programy na mocy rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów mają na celu promowanie efektywnego gospodarowania zasobami, łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej oraz horyzontalnych zasad partnerstwa, wielopoziomowego zarządzania, niedyskryminacji i równości płci;

52. uważa, że należy wzmocnić synergię między politykami UE za sprawą jednolitego i spójnego stanowiska UE wobec środków antidumpingowych, co zapewni przemysłowi wytwórczemu możliwość skorzystania w pełni z transformacji energetyki;

53. uznaje kluczową rolę regionów, metropolii i miast w propagowaniu odpowiedzialności za ogólnoswiatową transformację energetyki oraz w zachęcaniu do oddolnych innowacji związanych z klimatem i energią; wzywa do stosowania tych samych norm jakości środowiska w odniesieniu do całej energii wprowadzanej na rynek UE; wyraża troskę o zachowywanie miejskich terenów zielonych;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.